

ЕЛЕКТРОННА ШКІЛЬНА ГАЗЕТА ДЮГО "Шкільна Демократична республіка"

ОРИГІНАЛ-КВАРТАЛ 137

березень-квітень 2021 року

АНОНС

75 років ООН 3 стор.
Тарас Шевченко vs Леся Українка 5 стр.
Наш проект «Скринька довіри» 6 стр.

Україна святкує 30-річчя незалежності

В історії українського народу є події, які мають надзвичайне значення, вони не втратили своєї актуальності і по сьогоднішній день. Однією з таких подій є проголошення Акту Соборності України 22 січня 1919 року, другою — здобуття незалежності 1991 року. Упродовж багатьох століть наша держава очікувала на своє визнання, тому ідея всеукраїнської єдності ніколи не полишала наш народ. Історія нашої держави бере витoki за часів Київської Русі.

Віковичних проблем роздробленості і роз'єднаності торкається автор найяскравішої літературної пам'ятки того часу — "Слова о полку Ігоревім".

Після розпаду Давньоруської держави ідея державотворення зовсім згасла, і

лише в роки Визвольної війни у середині XVII століття з'явилась ідея всеукраїнської з'єднаності. Вперше її чітко висловив Богдан Хмельницький. Та з часом

занепала й Українська козацька держава. У XIX столітті почався новий період в історії України. Він пов'язаний з іменем Великого кобзаря Тараса Шевченка, що відіграв значну роль у формуванні світобачення нашого народу й сприяв становленню самовідданості українського селянина.

Українська революція 1917—1920 рр. здійснила мрію багатьох поколінь українців про об'єднання в єдиній

соборній державі. Внаслідок революції утворилися дві демократичні держави — УНР та ЗУНР. Ініціатором державного возз'єднання українських держав виступила Українська Національна Рада. Директорія УНР призначила урочисте об'єднання УНР і ЗУНР на 22 січня 1919 року — в річницю IV Універсалу Центральної Ради, яким була задекларована незалежність Української держави. Здійснились віковічні мрії, якими жили і за які вмирили кращі сини України. І 24 серпня 1991 року вона святкує свою незалежність.

Після 1 грудня 1991 р. розпочався процес міжнародного визнання нової держави. Першою, 2 грудня, незалежність України визнала Польща і вирішила встановити з нею дипломатичні відносини. Протягом першого року існування незалежної України, її державну самостійність визнали більше 130 країн.

Отже, Україна має величну історію, її минуле, овіяне славою, здобуте кров'ю і потом наших дідів. Я народилася на цих безмежних просторах, і мені надзвичайно дорога ця земля. Немає в світі нічого кращого за рідний край, де поряд з тобою живуть батьки, друзі, просто люди. Це залишається на все життя. 30 років будується наша Україна. І як можна будувати державу без історії, культури і мови?

Мова — це життя самого народу, душа нації. Мені хочеться, щоб у душі кожного з нас без примусу, як життєва потреба, за покликом серця і душі відродилася наша мова — скарбниця культури. Тоді наша Україна по-справжньому відчує себе рівноправною серед інших народів.

Якби мене спитали, з ким або чим я можу порівняти свою Батьківщину, я без вагань би відповіла: тільки з людиною — живою істотою, що на даному етапі розвитку — лише підліток, якому ще треба засвоїти багато життєвих уроків. Я щиро переживаю за все, що відбувається в нашій державі. Радію, коли українські делегації їздять до розвинених країн з метою встановити побратимські стосунки і повертаються додому з успішними результатами, радію, коли українці шанують пам'ять видатних синів і дочок України, що поклали своє життя за краще майбутнє, коли постають із забуття віковічні традиції наших предків. Особисто я вірю у краще майбутнє свого народу та своєї країни. Тому я маю право з гордістю заявити: "Я — українець!".

Бережна Ельвіра, 8-А клас

Свято 8 Березня у школі

Березень – чудова, ніжна пора пролісків, першого сонячного тепла і вічного відродження природи. Із пробудженням природи приходить до нас перше весняне свято – Міжнародний жіночий день 8 Березня – свято весни, свято кохання, свято її величності Жінки.

7 березня кожен клас майорів різнобарвними прикрасами: квітами, метеликами, листівками з побажаннями. Хлопці, учні школи, не оминули увагою нікого в цей день. Вони вітали дівчаток, вчителів дарували квіти, подарунки, листівки, дарували свою увагу та турботу.

Цього ж дня у актовій залі школи відбувся святковий концерт присвячений Міжнародному жіночому дню. З привітальними словами до присутніх звернулась директорка школи Кузуб Віта Володимирівна та побажала тепла і любові в серцях, чудового настрою і прекрасного самопочуття, постійного відчуття щастя, щоденної радості в душі, чарівної ніжності, хорошого настрою і впевненості в собі, успіхів у творчих справах і починаннях!

Цікаво, тепло, весело і піднесено пройшло свято у нашій школі. Першими порадували своїми привітаннями учні 9 класа. Лунали слова-привітання рідним матусям, бабусям, сестрам, вчителям. Заряд енергії, вогник у очах подарували дівчати з 9-11 класів цікавими гумористичними сценками та піснями.

Усі учні школи перевтілювались у вчителів, акторів, квіточок, фей. Хлопці у запальній пісні довели всім, що прибирати, прати, готувати їжу також можуть не дивлячись ні нащо.

Тож, милі жінки, ще раз вітаємо вас з чудовим весняним святом – 8 Березня, яке є символом кохання, радості й тепла, возвеличуючи жінку, дівчину! Щиро дякуємо вам за доброту вашої душі, силу духу, плідну працю на рідній землі, невтомні руки та чуйне серце. Нехай у ваших оселях завжди панують мир і злагода, добро і достаток, надія і щира любов! Міцного вам здоров'я, щастя, добробуту, щедрої долі, чудового весняного настрою та Божої благодаті на довгі роки.

Каніщев Михайло, 9-А клас

Великдень

Упродовж передсвяткового тижня учні й педагоги нашої школи активного готувалися до зустрічі Воскресіння Христового. Результатом роботи стала тематична виставка робіт, а також прикрашені кабінети й коридори закладу. Насамперед шкільні умільці взялися за декорування навчального приміщення. Педагог-організатор разом з групою творчих учнів оформили у фойє школи святковий великодній куточок, щоб створити особливий настрій до великого весняного свята. Всі бажаючі могли сфотографуватися і просто провести час на перерві серед весняної краси. На третій день свята діти принесли до школи пасочки, якими охоче пригощали друзів. Вчителі у бесідах з учнями цікаво й

зворушливо розповідали про роль Великодня у житті людини, про традиції святкування і як вони зберігаються та примножуються в Україні. Наступним кроком стало створення тематичної виставки. До виготовлення робіт долучилися не просто вчителі й учні, а їхні батьки. Тепер у вестибюлі школи можна побачити великодніх кроликів, писанки, малюнки та багато іншого. В кожному класі молодшої школи було проведено класні часи, на яких лунали веселі пісні, діти водили гаївки, розповідали легенди, перекази та вірші. Учні дізналися багато цікавого про українські християнські та народні звичаї, пов'язані зі святом Воскресіння. Всі ці заходи, проведені у школі, збагатили всіх духовно і засвідчили те, як радісно і велично Великдень зустрічають і святкують не лише дорослі, а й діти. Христос воскрес! Воістину воскрес!

Головко Оля, 4-А клас.

75 років ООН

Мир задыхается от глобальных проблем, от человеческого бездушия. Глобальное потепление, загрязнение окружающей среды, голод, терроризм, неравенство доходов социальных слоев населения стран и уровне развития сказывается на уровне жизни детей, их правовой обеспеченности, доступе к получению образования, медицинском обслуживании. Миротворцы защищают, прежде всего, самое естественное право человека-право на жизнь. Ведь миротворец, в первую очередь, это человек «творящий мир».

Если взять слово «мир» в более узком понятии, то это – отсутствие войны, что, конечно же, является основным фактором для развития человечества. Если посмотреть на слово «мир» шире-это совокупность факторов, которые благоприятствуют достижению человеческих целей в мирных условиях.

Что же значит «творить мир»? Для меня, в первую очередь, это значит быть равнодушным к близким и окружающим. Своими силами я участвую в организации юных миротворцев, делаю все, что в моих силах, отдаю частичку себя, чтобы внести свою лепту в улучшении жизни на Земле. Ведь нашей организацией проводятся масса мероприятий и акций, способствующих «творению мира». Организация юных миротворцев пропагандирует здоровый образ жизни, проводит разные спортивные мероприятия, помогает ветеранам Второй мировой войны, проводит благотворительные акции, занимается озеленением нашего города, проводят работу по информированию школьников о военных событиях прошлого времени, о мировых экологических и экономических проблемах. Ведь многие из наших сверстников даже не подозревают о том, в какой точке мира планета Земля сейчас ведутся боевые действия, в какой стране голодают люди, где произошло стихийное бедствие. А информирован-значит вооружен. Зная об этом, я не могу оставаться в стороне и быть равнодушной.

Наша миротворческая организация все больше и больше привлекает добровольцев к сотрудничеству, поддерживает связь с ребятами из таких же организаций со всего мира. Ведь только вместе мы сможем достигнуть наивысших результатов в нашей деятельности, ведь только дружба и взаимопонимание могут дать ростки добра и мира.

Сокол Катя, 9-А класс

«Іграшка для посмішки»

«Іграшка для посмішки» – благодійна акція, яку започаткували поліцейські Харківщини і підтримали школярі. Про що йде мова – читайте у нашій статті.

Сотні коробок та пакетів, в яких м'які іграшки на будь-який смак. Так школярі підтримали акцію «Іграшка для посмішки», яку в минулому році започаткували харківські патрульні поліцейські. Вони, в свою чергу, перейняли досвід закордонних колег.

«Подивившись на реакцію дітей, які залишились самі, або потерпіли від домашнього насильства, ми побачили, що за кордоном, даруючи іграшку дитині, вона відволікається і взагалі виключається від проблеми, і ми вирішили підтримати цю акцію. І почалось все з того, що ми, як працівники управління позували всі іграшки самі, купували іграшки. Тобто, ми почали з маленького. А далі цю ініціативу підтримали школярі Харківщини. І за місяць зібрали тисячі іграшок, які незабаром потраплять до рук малечі, які опинились в складних життєвих обставинах», – Альона Стрижак, начальник Управління патрульної поліції в Харківській області

«Кожний клас збирав пакети з іграшками. Кожна дитина могла принести будь-яку кількість, яку вона готова віддати добровільно». Бацко Іван, учень 4-А класу.

«Ми дуже тішимось, що маємо таку можливість, звичайні школярі беруть участь у такій благодійній акції.» Головка Олена Іванівна, заступник директора з ВР.

Акцію «Іграшка для посмішки» патрульні планують продовжити і надалі, адже кожного дня вони зіштовхуються з дітьми, яким необхідна ця моральна підтримка.

Головка Оля, 4-А клас

35 річниця Чорнобильської катастрофи

Цьогоріч, 26-го квітня, минає 35 років, як на 4-му енергоблоці Чорнобильської атомної електростанції сталася катастрофа планетарного масштабу, яка є найбільшою за всю історію ядерної енергетики, як за кількістю загиблих і потерпілих від її наслідків людей, так і за економічним збитком. Відлуння цієї трагедії відчувається і зараз, а значить ми маємо гідно вшанувати тих, хто поклав своє життя або віддав своє здоров'я за те, щоб ми сьогодні могли спокійно жити і розбудовувати нашу власну державу. 26 квітня – День Чорнобильської трагедії і Це день, який назавжди змінив історію Чорнобильської АЕС. День, який сколихнув увесь світ та змінив ставлення до використання мирного атома. День, який змінив долі сотень тисяч людей. Аварія на ЧАЕС світовим співтовариством визнана найбільшою техногенною катастрофою в історії людства, а тому належне відзначення 35 річниці аварії на Чорнобильській АЕС – спільне завдання представників влади, органів місцевого самоврядування, громадських організацій, жителів нашої області та країни.

«Чорнобиль» - слово, яке у кожного українця викликає сильні емоції. 35-ті роковини аварії на ЧАЕС можуть стати для всієї України та великої частини міжнародної спільноти потужним поштовхом для об'єднання зусиль. Тому був запроваджений у вересні 2003 року Міжнародний день пам'яті жертв радіаційних аварій та катастроф.

Смирнова Катя, 6-Б клас

Харьков туристический...

Тарас Шевченко живе і промовляє...

Всі ми хоч раз у житті призначались зустріч біля пам'ятнику Тарасу Шевченко у однойменному Харківському саду. Але хтось з нас замислювався про його життя?

9 березня Україна відзначила 207 років від дня народження видатного майстра слова, талановитого художника, славетного і величного Тараса Григоровича Шевченка (1914-1861).

Традиційно з нагоди вшанування пам'яті Великого Українця у нашій школі з 01 по 12 березня відбулись Шевченківські дні.

Т. Шевченко вчора, сьогодні і завтра залишається у серцях українців прикладом любові до свого народу, Батьківщини. Він учить малих і дорослих вивчати історію рідного краю, шанувати героїв, завжди бути готовими до боротьби за щасливе майбутнє, за справедливість, за честь України-матері.

Невмирущій славі генія українського народу були присвячені тематичні години спілкування «Незабутній Тарас Шевченко», які пройшли в класах середньої і старшої школах.

У читальній залі шкільної бібліотеки Варващенко В.В. оригінально оформлено тематичну виставку книжок і рефератів «Свою Україну любіть!».

Учні 8 класу підготували усний літературний журнал «Тарасові шляхи», здійснили віртуальну екскурсію до музею Т. Шевченка у Каневі, поринувши у далеке минуле, коли митець зростав, боровся, мріяв... Під гаслом «Шануймо слово Кобзаря!» успішно відбулася виставка ілюстрацій до поетичних творів Кобзаря та представлено змістовні яскраві стінгазети з широкою палітрою цікавих фактів із життя і творчості Т. Шевченка.

Учні початкової школи залюбки взяли участь у конкурсі читців поезій Т. Шевченка. А старшокласники виявили бажання сучасно, творчо представити Т. Шевченка молодшим школярам, створивши цікаві презентації «Шевченко крізь віки», «Уклін тобі, Кобзарю». Метою мультимедійних презентацій стала популяризація неординарної особистості Т. Шевченка серед школярів.

Заходи, організовані з нагоди 207-річчя від дня народження Кобзаря, ще більше об'єднали, згуртували дружній творчий колектив педагогів та учнів.

Минають роки, змінюються покоління, але слово Т. Шевченка – живе і вічне, бо саме слово поет поставив на сторожі поневоленого українського народу. Тому і залишився у пам'яті нащадків захисником істини і справедливості, палким борцем за Україну, сім'ю вольну, нову, в якій житимуть щасливі, горді і прекрасні люди.

До 150-летия со дня рождения Леси Украинки.

В школьной программе Лесю Украинку часто представляют как мужественную писательницу и "дочь каменщика". Но какой ее видят современные подростки? Ведь у них можно найти гораздо больше общего, чем может показаться из школьных учебников. Папа в декрете – это действительно до сих пор

редкость для украинских реалий. Однако для семьи Елены Пчелки и Петра Косача это было нормой еще в конце XIX века. Еще 150 лет назад их семья имела традиции и роли, которые сейчас являются привычными для европейских стран. Ведь когда у супругов родилась Лариса (настоящее имя Леси Украинки), Елена Петровна заболела анемией, поэтому молока для младенца не хватало. Мать поехала лечиться в Европу на полгода. Папа остался дома с двумя маленькими детьми. И чтобы должным образом за ними ухаживать, он взял отпуск на работе и самостоятельно кормил Лесю коровьим молоком, разведенным с водой. Все дети супругов Косачев получали начальное образование дома. Для них мать сама переводила на украинский язык известные детские произведения мировой литературы. Поэтому педагогические взгляды Пчелки близкие по духу к реформе НУШ с приоритетом ответственности, а не принуждения. Современные подростки практикуют йогу и медитации, ходят на мастер-классы по мехенди. Так и Леся Украинка увлекалась культурой Древнего Востока. Бунтарский дух Леси Украинки также объединяет ее с современными подростками. Ведь идти против устоявшихся норм и взглядов родителей Леся не боялась. В 1901 году сблизилась с Климентом Квиткой, правоведом, этнографом и фольклористом. Сегодня мы бы назвали эти отношения гражданским браком. Тогда ее мама Елена Петровна была против этого союза, так что венчание прошло без свидетелей и гостей в 1907 году. Интересно, что об этом событии Леся Украинка сообщила родителям письмом.

Леся Украинка умерла в Сурами (поселке в Грузии) в 1913 году. Захоронение в Киеве проходило под строгим наблюдением конной полиции. Тогда власть боялась, что похороны могут превратиться в национальный митинг, потому запретили прощальные речи и перечитали надписи на погребальных венках. Несмотря на это провести поэтессу в последний путь собрались сотни киевлян. А перед самым Байковом кладбище гроб на плечах взяли нести 6 женщин – подруги писательницы и известные украинские деятели. По воспоминаниям участников захоронения, толпа еще долго стояла у могилы поэтессы, выражая тем самым протест против запрета речей.

Колібихіна Марія, 6-А клас

Наші проєкти

“Скринька довіри”

Розвиток України як правової, соціальної держави неможливий без забезпечення повноцінних умов для життя і розвитку дітей, створення ефективного механізму захисту їхніх прав. Тому перед школою постає складне і відповідальне завдання – формування людини нового типу, інтелектуальної, творчої, ініціативної й активної, самостійної, гармонійно розвиненої, свідомої особистості з громадянською позицією, почуттям національної гідності, готовою до конкретного вибору свого місця у житті. Все це визначає пріоритети нової концепції української школи, в якій особлива увага приділяється розвитку і реалізації індивідуальних здібностей учнів, їх самореалізації, забезпечення їх права. Школа стає осередком виховання,

запорукою самовизначення і самореалізації кожної особистості, тому проблема соціального захисту прав дітей не втрачає своєї актуальності, а навпаки, набуває все більшого значення. Нажаль, ми з вами бачимо зниження правої культури, ціннісних мотивацій здобувачів освіти, погіршення їх здоров'я й умов навчання. Всі ці фактори негативно впливають на процес забезпечення права дитини на освіту та дотримання його особистих прав у школі, а це найголовне! Недосконалість державної політики щодо дітей, забезпечення прав дитини в минулому обумовлювало створення Інституту захисту прав дитини. Чи можливий незалежний інститут захисту прав дитини в Україні? З чого він має початися – з політичної волі, харизматичного лідера чи звичайної небайдужості влади і соціуму до дітей? Питань багато, але він справді потрібен...Українські діти дуже часто “відчувають страх перед школою”, причому у вчителів теж є ця тривожність. Тому важливо створити в школі безпечну атмосферу пізнання, і не тільки фізичну, а й емоційну та психологічну. Атмосфера дитячої захищеності і психологічного комфорту дуже важлива для школи, вона перетворює вчителів і дітей в союзників і однодумців. Захист прав дитини -

дівий інструмент повсякденної педагогічної практики для школи. Є проблеми з вихованням і є запит суспільства, щоб цю роботу в школах активізувати. На мій погляд, найкраща форма реалізації захисту прав учнів, підвищення рівня їх правової культури - інститут шкільного омбудсмена, захисника справедливості в шкільному середовищі, який допомагав би захищати права дітей, який вирішував би конфлікти між учнями, вчителями та батьками. В деяких школах є шкільна служба примирення, але шкільний омбудсмен швидше повинен нагадувати уповноваженого з прав людини. Дуже важливо, щоб це була працююча система, реально потрібна дітям, а не дорослим. Діяльність шкільного омбудсмена гарантує забезпечення прав учасників освітнього процесу і співпрацює з органами державної влади, органами місцевого самоврядування. Університет Міського господарства спільно з Департаментом освіти м. Харкова підготували проєкт «Шкільний омбудсмен», який наша школа активно. Інна Полякова, координатор ХМОУС, згадує, що лідери учнівського самоврядування запропонували реалізувати такий проєкт ще в 2014 році, тоді департамент підтримав їх, але до ініціативи приєдналися тільки п'ята частина шкіл міста, в тому числі і лідери учнівського самоврядування – Катерина Сокол і Софія Земляна. Інна Полякова відмітила, що були проведені фокус-групи, семінари для учителів, свою думку висловили психологи, батьки, які, у тому числі, внесли юридичні правки. Підключилися вчені, і у результаті було створено відповідне положення і затверджені правила проведення виборів дитячих омбудсменів, які вже проходять в школах. Зараз до проєкту приєдналися близько половини учбових установ. Діти-омбудсмени (учні старших класів) працюватимуть разом з дорослими представниками. "Омбудсмени - виборна посада. Дітей обирають шляхом відкритих виборів, а дорослих вибирають діти серед усіх представників педколективу шляхом таємного голосування", - розповіла Інна Полякова. Школа юного омбудсмена була створена, щоб діти, яких інші школярі оберуть для захисту своїх інтересів, могли підготуватися і якісно виконувати свою роботу. Двічі в місяць вони займатимуться на базі ХНУГС ім. А. Н. Бекетова, Харківського національного університету ім. В. Н. Каразіна, а також на базі шкіл, досвід яких корисно вивчити. Зайняття проводяться педагогами, психологами, юристами, які читають лекції з конфліктології і тому подібне. Також заплановані візні засідання, зокрема, з представниками Національної поліції. У шкільних омбудсменів будуть відмітні знаки, які установи освіти затвердять на власний розсуд. Вибори омбудсменів планують проводити щорічно.

За останній навчальний рік в нашій школі була проведена низка заходів в рамках школи «Юний омбудсмен». Так, 26 листопада 2020 року в ХЗОШ 137 актив учнівського самоврядування, була проведена інформаційна година,

присвячена Всесвітньому дню дитини. На заході учні дізнались, що у 1954 році Генеральна Асамблея ООН рекомендувала всім країнам ввести в практику святкування Всесвітнього дня дітей (Universal Children's Day). ООН запропонувала урядам святкувати цей день в будь-який з днів, який вони визнають доцільним. Учні долучилися до активного діалогу про те, що багато з цих смертей викликані згубними наслідками убогості, нещастя, дискримінації та насильства. Насамкінець заходу була проведена вікторина. Інформаційна година допомогла учням розширити свої знання про Всесвітній день дитини. Також проведено онлайн-засідання Ради шкільних омбудсменів. Захід, до якого залучили майже 150 представників шкіл Харкова, юні омбудсмени присвятили Всесвітньому дню дитини. Під час засідання учасники прослухали звіт про роботу Правової корпорації ХМОУС та «Школи юного омбудсмена» у 2020 році, розглянули можливість залучення до ініціативи МОН та ЮНІСЕФ «Найбільший урок

у світі» про права дитини та глобальні цілі розвитку «Знаю права і зміною світ», прослухали лекцію «Права дитини.

До Всесвітнього дня безпечного Інтернету активне учнівське самоврядування ХЗОШ № 137 створила відеоролик з корисними порадами щодо протидії кібербулінгу! У грудні 2020 року делегація нашої школи брала участь у семінарі «Вчителі за демократію та партнерство» з теми «Оцінка якості освіти для демократичного громадянства» де представила спеціальний центр «Скринька довіри» по розв'язанню конфліктних ситуацій під керівництвом шкільного омбудсмена. Туди можуть звернутися як учні, їх батьки, так і вчителі. Виконано наступні заходи щодо роботи центру «Скринька довіри»:

- Розроблене Положення діяльності центру по розв'язанню конфліктів, яке обговорене з учнівською громадськістю та погоджене Радою школи.
- Зібрано інформацію про практику розв'язання конфліктів, форми і моделі виходу із конфліктних ситуацій.
- Створено можливість звернення кожного учасника освітнього процесу школи за допомогою до центру «Скринька довіри».
- Підготовлено моделі розв'язання конфліктів та форми звітності перед учнівською громадськістю.
- Проінформовано учасників освітнього процесу школи про роботу центру «Скринька довіри».

Під час конфліктних ситуацій, як правило,

використовується аргументи для навчання взаєморозуміння, поваги, захисту власної гідності. Шкільні омбудсмени використовують посередництво, включаючи

посередництво однолітків, вчителів, прибігають до послуг психолога та соціального педагога школи чи застосовують переговори для мирного розв'язання конфліктів. Учасники конфлікту виявляють готовність до мирного розв'язання суперечок. В школі не існувало традиції відкритого обговорення конфліктних ситуацій. Але і зараз зустрічаються поодинокі випадки, коли учні один одного можуть дискримінувати (обмежити її права) за якоюсь ознакою, зверхнього ставлення до тих, хто відрізняється від інших за певними ознаками. Не завжди всі задоволені тим, як була вирішена суперечка. Не зважаючи на всі негаразди, шкільний омбудсмен й надалі працюватиме над удосконаленням центру «Скринька довіри».

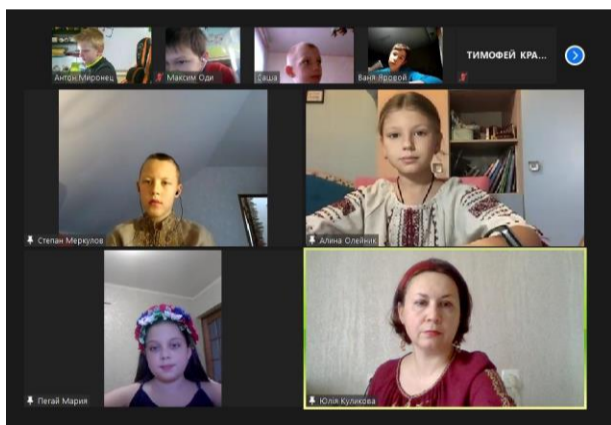

Сокол Катя, Земляна Софія, 9 – А клас

Наша школа-родинне коло

Дистанционное обучение: за или против?

Образование - это нечто большее, чем просто передача знаний. Размышления о долгосрочных последствиях дистанционного обучения могут показаться несерьезными и пустыми. Но ясно одно: перевод учебных курсов и программ в интернет был

необходим для обеспечения безопасности и здоровья учеников и преподавателей, и связан с задачей, прежде всего, замедления распространения вируса. Ми формами взаимодействия в обучающемся сообществе - их не в силах создать бестелесный мир приглушенных лиц во время встречи в «Вайбере».

Трудно шутить, если не слышишь, как в ответ смеются ученики. Через клавиатуру не поделитесь бутербродом, не обменяешься поддерживающими взглядами. Традиционные классы хранят в себе ценности, которые стираются в среде дистанционного обучения.

Любой, кто заботится об образовании, знает и ценит эти качества. Отношения, формирующиеся между преподавателями и учениками, напрямую зависят от близости - можно неформально поговорить перед началом занятий, если кто-то пришел раньше.

Преподаватели видят, когда ученики устали, или кто-то чувствует себя плохо...

Дистанционное обучение легко

стандартизируется, что нивелирует живое общение преподавателя с классом, а ведь именно такое общение и является необходимой предпосылкой осмысленного обучения, при котором прежде всего ценятся конкретные знания, тесно связанные с человеческими отношениями.

Редакция «Оригинал квартал 137» провела анонимный опрос среди учеников разных классов, которым было предложено ответить на следующие вопросы: 1. Довольны ли вы дистанционным обучением? 2. В чем, на ваш взгляд, его особенность? 3. Каковы, по-вашему

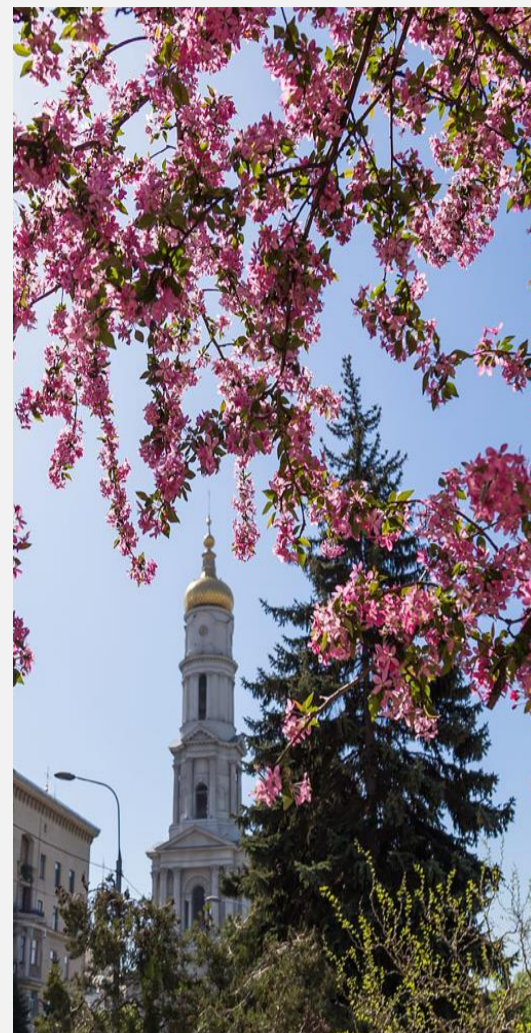
мнению, «плюсы» и «минусы» такой формы образовательного процесса? Судя по ответам учеников, только 5% опрошенных одобряют систему дистанционного обучения, 81% относятся к такой форме образования крайне негативно, а 14% - нейтрально. Главными особенностями такого способа обучения 54% считают более комфортные бытовые условия для учебы (не нужно рано вставать, идти в школу, можно лежать на диване, пить чай, завтракать и т. п.), 36% опрошенных - новые формы подачи материала (игры, интернет-квесты, творческие эссе и презентации), 10% не увидели разницы между очным и дистанционным обучением. Можно сказать, что

эти же факторы ученики считают положительными моментами в онлайн-обучении, при том, что увеличение объема домашнего задания, невозможность качественно освоить материал, отсутствие живого общения и обратной связи с преподавателями 95%

опрошенных записали в «негатив». Причем двое учеников были весьма категоричны: дистанционное обучение они считают «одним огромным минусом»..... Таким образом, проведенный опрос еще раз подтвердил истину, которую все мы, в общем-то, и так прекрасно понимаем: образование - это все-таки нечто большее, чем просто передача знаний.....

Терехова Оля, редактор

Наш Харків

Для миру, добра, та любови
Наш Харків піднісся здавна.
Завжди трудовий, науковий
Красивий, як втіха-весна.

Над Лопанню тихії зорі
Вставали і вишні цвіли.
Квартали твої неозорі
У степ слобожанський вросли

На пагорбах зручно осіли.
На Лисій, Холодній горі.
І де, Журавлеської схили
Чудові любої пори.

До себе зове і в негоду
Сумська - мирний наш Колізей.
А скільки знаменних заводів
Від Конного до ХТЗ.

Неначе дзвінки передзвони
Лунають, як пісні п'янки,
То йдуть харків'янки-мадонни
Красиві, тендітні, струнки.

Від парків зелене намисто.
Від захвату серце співа.
Наш Харків, замріяне місто,
У тебе душа трудова.

Город мой

Город мой! Колыбелью талантов
Все зовут тебя — это не лесть:
Сколько миру ты дал
музыкантов,
Шутников и ученых — не счесть!
Хоть все реже по саду Шевченко
Духового оркестра раскат,
Люси Гурченко,
Клавы Шульженко
До сих пор в сердце песни
звучат...

Город Харьков мой

Город Харьков мой —
Ты непоседа,
Город странников, город бродяг:
Где б меня ни носило по свету,
Мне повсюду встречался земляк.
Харьковчанин!

Ты всюду приметен
Мягким «Г»,

Темпераментным «шо»,
Взгляд твой острый насмешлив
и светел —ты узнал меня, как
хорошо!

Любимый город.

Вот опять Журавлевские склоны
Майским цветом одела весна,
Прокатилась волною зеленой,
Затопила весь Харьков она!
Солнца золото в стеклах
оконных,
Звон трамваев и смех малышей,
Песни людям, в свой город
влюбленным,
В сад Шевченко принес соловей.

Над номером працювали:

Сокол Катя, Смирнова Катя, Каніщев Михайло, Головка Оля, Бережна Ельвіра, Земляна Софія, Колібихіна Марія.

Редактор: Терехова Оля.
Як нас знайти: Сайт школи:
<http://school137.edu.kh.ua>

<https://www.facebook.com/groups/750762755108904>

